

feudo, n. 3 l. 6 tit. 26 part. 4.—Filius ad hoc ut in feudo patris succedere possit, an requiratur quòd sit ejus hæres, et quando sic, n. 4 dict. l. 6 tit. 26 part. 4.—Filius an perpetuam successionem in bonis feudalibus sui patris habeant, an verò in nepotis successione finiatur, ibi num. 7.—Et quid in filio muto, vel cæco, qualiter patri suo in feudo succedat, ibi in n. 8 per illum text.—Et quid si habeat fratrem habilem, vel possit deservire per substitutum, ibidem.—Et quid si ex toto non sit impossibilitatus, sed aliquantulum, ibidem.—Filius, qui est sequens vocatus ad majoriam, si alienationi sui patris consentiat, et ipse tunc Regis facultate rem majoriæ alienaverit, an ex hoc talis filius præjudicetur, saltem quoad pretium, et quando sic, et quid in dubio, n. 4 quæst. 8 l. 10 tit. 16 part. 4.—in majoria succedere debet, et hac de causa si rem à patre cui donatam evicerit, an illa res sic evicta debeat penes filium remanere, vel penes patrem, n. 1 quæst. 9 l. 10 tit. 26 part. 4.—major si jussu patris unam rem majoriæ sibi à matre, quæ possidebat majoriam, sibi legatam ab ea acceptasset, filio secundo alia parte majoriæ relicta, an filius major postea illud impugnare possit, ibi in q. 14.—in quem fuit facta majoria, si sit primæ tonsuræ, an pœnæ impositæ, si alienaverit, in eum locum habeant, ibi quæst. 15.—filii majoris in cujus fraudem ejus pater et avus ipsius bona majoriæ alienaverunt, an agere revocatoria contra fraudem alienantis, licet fraus ejus respectu acta non fuerit, n. 1 quæst. 20 l. 10 tit. 26 part. 4.—si consentiat alienationi majoriæ, licet talis alienatio fiat de licentia Regis, an incidat in pœnam amissionis majoriæ ex tali ejus consensu, vel non, n. 1 quæst. 44 ibidem.—qui vult succedere patri in feudo, illo mortuo, intra terminum juris domino fidelitatem jurare tenetur, et à quo tempore terminus sibi ad jurandum datus computetur, et an idem sit in filia, n. 4 dict. l. 10 per text. ibi.—Et quid si ejus pater fecit juramentum pro se, et successoribus suis, ibidem.—Filius an prægravetur, ex eo scilicet, quod ejus pater investituram feudi paterni intra annum et diem petere noluit, n. 6 dict. l. 10 t. 26 part. 4.—non potest invenire meliorem amicum patre, eo scilicet, quia nullus amor vincit paternum, n. 2 l. 4 tit. 27 part. 4.—Et quando ita non est, præsumitur contra filium, et quando pater illud ob malos filii amores faciat, ibidem.—Filius, qui est in studio quas expensas pater cum illo facere teneatur, sive habilis, sive inhabilis sit, si pater illum in studio posuit, n. 6, 7, 8 et 9 l. 6 tit. 1 part. 5.—cui simplex donatio facta fuit, tenetur illam computare in suam legitimam, et an hodie per illam melioratus videatur, n. 3 l. 1 tit. 4 part. 5.—an teneatur ad collationem adducere donationem librorum sibi à patre factam, et quando non, n. 6 l. 3 t. 4 p. 5.—Filius si nascantur, faciunt donationem patris factam de bonis suis non valere, n. 1 cum sequent. l. 8 per text. ibi, t. 4 p. 5.—Filius an possit à patre damnificari per aliquam donationem ab eo ante filii nativitatem factam, dict. n. 2.—Filius si superveniant post donationem factam à patre pro dotando puellam, an faciat donationem non valere, ibi n. 3.—Et quid si superveniant post legatum factum à patre, an revocent legatum, dict. n. 3 ad

fin.—Filio proprio si fiat donatio, an aliis supervenientibus revocetur, et qualiter, ibid. in n. 4 in princ.—Filius postea nati, an revocent donationem à patre eorum factam in fratrem suum unicum, etiam quando talis donatio non excederet tertiam et quintam partem bonorum, et partem legitimæ talis filii, num. 4 quæst. 3 l. 8 tit. 4 part. 5.—Et quid si pater magnam donationem pro dotanda filia fecerit, an filii postea supervenientes illam revocent; ibidem.—Filius quales esse debeant ad hoc, ut per eos revocetur donatio à patre in eorum defectum facta; et quid de naturalibus legitimis, spuris, spiritualibus, vel adoptivis, vel aliis, n. 7 l. 8 tit. 4 p. 5.—qui possunt dicere testamentum nullum, ipsi possunt donationem in eorum defectum factam revocare, ibidem.—Et quid de filiis legitimis per subsequens matrimonium, ibi post medium.—Filius statim quod nascitur revocat donationem sui patris, factam in defectum liberorum, non tamen admittitur patre vivente, ibi in n. 9.—Et etiam si ipse pater velit eam revocare, bene ad hoc admittitur, dict. n. 9.—Filius si egeret, et pater noluerit donationem, quam fecerit, revocare, habebit recursum contra donatarium ad alimenta, ibi.—Filius per quorum nativitatem donatio fuit revocata, si moriantur, an reconvalescat donatio, ibid. in n. 11.—Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris, excepta quinta parte, n. 12 dict. l. 8 tit. 4 part. 5.—Filius an possint computare in quintam partem bonorum, quam pater eorum pro anima sua mandavit, vel alicui factas donationes modicas, et particulares, quas pater facit in vita sua, et quando sic, n. 12 dict. l. 8.—Et an fructus rerum patris, quos ipse habet tempore mortis, an illi in quintam partem bonorum computari debeant, ibidem.—Filius, cui à patre fuit facta donatio, quæ tamquam inofficiosa fuit revoca ab eo, an teneatur fructus restituere, quos ex tali donatione inofficiosa percepit, vel non, dict. n. 12 l. 8 tit. 4 part. 5.—Filius possunt patris donationem revocare per querelam inofficiose donationis, usque ad legitimam tantum, non in totum, n. 13 ibi.—an possint revocare alienata per patrem oneroso titulo, et in fraudem suæ legitimæ, saltem usque ad eorum legitimam, ibidem.—an possint petere ut eis assignetur certa possessio patris sui pro alimentis, quando eorum pater dilapidat bona sua, ibidem.—an revocent ea, quæ pater amisit in ludo saltem usque ad eorum legitimam, dict. n. 13 in fin.—Filius et pater sunt una, eademque persona, n. 2 tit. 5 part. 5, et n. 4 l. 21 tit. 5 part. 6.—an habeat jus in hæreditate patris vivente patre, vel legitimam spem, n. 1 l. 13 tit. 5 part. 5.—Filius si prohibeantur rem alienare, an talis prohibitio ad nepotes extendatur, et quando, n. 1 l. 43 tit. 5 part. 5.—Filius in quo facta fuit à patre majoria de tertio bonorum cum prohibitione alienationis, an per talem prohibitionem impediat dominii translatio in eum, n. 5 dictum, l. 43.—si juret aliquid non facere sine voluntate patris, si post mortem patris illud faciat, non est perjurus, num. 3 l. 43 tit. 5 part. 5.—quando creatur miles, vel ex doctor, judex, vel advocatus, vel Presbyter, habitare debet seorsum à patre, et de more antiquo Hispaniæ domo indigebat, n. 5 l. 6 tit. 8 part. 5.—si non sit hæres pa-

tris, an possit succedere in emphyteusim a patre receptam pro se, et filiis suis, et hæredibus, n. 5 l. 28 t. 8 part. 5.—Filius si inæqualiter sint instituti à patre in hæreditate, an in emphyteusim succedant æqualiter, dict. n. 3 quæst. 3.—Et quid si pater cum recepit talem emphyteusim, dixit sibi, filius, et hæredibus, ibidem.—Filius an præjudicentur ex venditione sui patris de re emphyteutica domino irrequisito, quando pater emphyteusim susceperat pro se, et suis filiis, et nepotibus, n. 3 in fin. l. 29 tit. 8 part. 5.—Filius, qui vivente patre aliquid administravit, tenetur reddere rationem de his quæ administravit, licet pater in vita rationem sibi non petierit, num. 3 in fin. leg. 26 tit. 12 part. 5.—an et quando teneatur expensas à matre factas sui et suarum rerum contemplatione solvere, gloss. leg. 36 tit. 12 part. 5.—si cum uxore sua dotem recipit, an bona sua et patris sui sint tacite hypothecata, et quando, num. 2 leg. 23 tit. 31 part. 5.—qui habet aliqua bona adventitia in potestate patris sui, an ex hoc faciat quòd bona patris sui sint ei tacite hypothecata pro eis, et an propter hoc sit potior, et præferatur cæteris creditoribus, num. 6 leg. 24 tit. 13 part. 5.—an prius agere teneatur actione reali contra possessores bonorum adventitiorum à patre alienatorum, nulla facta discussione in bonis patris sui, n. 9 dict. l. 24.—qui patri suo hæres extitit, an possit facto patris sui contravenire, quando pater bona sua adventitia, vel subjecta restitutioni alienavit, n. 10 dict. l. 24 tit. 13 part. 5.—Et quid si pater non alienavit, sed alienanti consentit, ibid. in fin.—Et an bona filiorum capi possint, quando patres fallunt, id est, *se alzán*, vide n. 7 l. 25 ibidem.—Filius an habeant tacite obligata sibi bona matris suæ, vel patris transeuntis ad secundas nuptias, etiam si sint lucra quesita constante primo matrimonio pro servitute suorum bonorum, n. 1, 2 et 3 cum aliis ibi, l. 26 tit. 13 part. 5.—Et an talia bona habeant filii, ut adversarii matris, vel ut ejus hæredes, ibidem in n. 4.—Et an idem quod in patre vel in matre dictum est, an procedat in avo, vel avia, vel in aliis ascendentibus, ibi in n. 4.—Filius an habeant bona patris sui tacite hypothecata pro sua legitima, vel pro supplemento ipsius, n. 8 l. 26 in fin. tit. 13 part. 5.—Filius poterit recipere solutionem, si ad hoc fuerit adjectus, licet postea exeat à patris potestate, n. 11 l. 5 tit. 14 part. 5.—an admittatur, si velit super debito patris sui compensationem facere, et an ei debitum solvi possit, n. 2 l. 25 tit. 14 part. 5.—an possit facere testamentum, et quid hodie in adventitiis, et an in illis testari possit, quatenus est in præjudicium usufructus parentis sui, n. 2 l. 15 tit. 1 part. 6.—si ingrediatur Religionem, an fructus bonorum adventitiorum remaneat patri, dict. n. 2 dict. l. 13.—Filius quam partem habere debeant in bonis sui patris, qui in aliqua Religione proficitur, n. 7 et 8 l. 17 t. 1 p. 6.—an statim quod pater eorum fuit Religionem ingressus, possint suam legitimam petere, an verò expectare teneantur mortem naturalem patris sui, n. 9 dict. l. 17 t. 1 p. 6.—Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris, excepta quinta parte, n. 10 dict. l. 17.—Et an legitima filiorum, ejus valor semper debeat referri ad tempus mortis patris, ibidem in fin.—

Filius si habent legitimam diminutam, contra quem agent ad supplementum ipsius, dict. n. 1 in fin.—quibus à patre fuit relicta legitima titulo institutionis, et in quinta parte hæredem sibi instituit, si bona aucta fuerunt, an filii aliquid habeant in isto augmento, vel an tale augmentum hæredi tantum extraneo prosit, ibidem.—Filius si credat se præteritum, potest petere ut testamentum patris in scriptis factum aperiat, si velit illum dicere nullum, n. 4 l. 1 tit. 2 part. 6.—natus ex damnato coitu, an à patre, vel ab alio extraneo hæres institui possit, n. 11 l. 4 ibidem, et n. 5 l. 10 tit. 13 part. 6.—Et quid in filiis adulterinis, et quando liceat aliquid filio spurio relinquere, ibi in n. 12 dict. l. 4, et gloss. l. 11 tit. 13 part. 6.—Filius an requiratur quòd sit hæres, ut in feudo suscepto pro aliquo et suis hæredibus succedere possit, n. 2 l. 14 tit. 5 part. 6.—si sit à patre hæres institutus in re sacra, vel religiosa, vel propria, vel quæ non est in rerum natura, an talis institutio valeat, et impediatur, ne tamquam præteritus possit dicere testamentum nullum, n. 6 l. 19 tit. 13 part. 6.—incapax an institui possit in tempus, quo capax erit, et an interim quòd efficitur capax possit bonorum possessionem agnoscere, tanquam institutus, et bona administrare tanquam curator, n. 7 dict. l. 19.—qui est in patris potestate, dicitur hæres, et an adhuc odie durant effectus suitatis, n. 1 et 2 l. 21 tit. 5 part. 6.—reputatur dives, si ejus pater illud sit, et Regis filius in vita patris sui dicitur Rex, n. 4 dict. l. 21.—non tenetur ad gabellam, quando patri suo successit, licet adsit statutum, quòd de quacumque successione debeatur, dict. n. 4.—non tenetur solvere decimas de hæreditate sui patris, et quare, ibidem.—succedentis in emphyteusim non tenetur solvere laudemium, et quare, ibid.—Filius licet sint quasi domini in vita patris, non tamen possunt bona patris sui obligare, dict. n. 4 in fin.—Filius tenetur patrem à captivitate liberare, n. 6 l. 5 tit. 5 part. 6, et n. 2 l. 6 tit. 7 part. 6.—an possit dicere nullum testamentum, in quo fuit institutus sub casuali, vel mixta conditione, vel si in ejus defectum non sit exheredatus, an verò teneat institutio, rejecta tali conditione, per l. *quoniam in prioribus*, C. de inofficiosa testam. vide n. 3 l. 9 per text. ibi, t. 4 part. 6.—si nascatur gravato, an et quando ad hæreditatis restitutionem teneatur, vel non, n. 3, 4 et 8 cum aliis ibi, l. 10 tit. 4 part. 6.—Et quid si gravatus filium adoptaverit, vel arrogaverit, vel si haberet filium spurium, ibidem in n. 4, et n. 8 quæst. 3.—Filius an excludant ecclesiam, vel piam causam substitutam, n. 8 dict. l. 10 tit. 4 part. 6.—Et quid si gravatus restituere post mortem suam intret Religionem, an substitutus excludatur, licet sit de filiis testatoris, ibi.—Et an sit aliqua differentia, sive isti sint masculi, sive feminae, vel nepotes ex filio, vel filia, et quando sic, ibi quæst. 3.—Et an idem sit, sive filii sint jam nati, sive nascituri, ibi.—Et quid si gravatus decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filii sint à pupillo habitati, dict. n. 8, et ibi n. 11 dict. l. 10 tit. 4 part. 6.—Et quid si isti filii decedant ante mortem gravati, an per eos substitutus excludatur, ibidem.—Et an supradicta procedant substitutione vulgari di-

recta, vel compendiosa, fideicommissaria, vel pupillari, ibi n. 9.—Et an illud eveniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et quia in hoc sit effectus, ibidem in n. 10.—Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus suum transferat ad heredes, ibid. in n. 12.—Filius debet suam legitimam habere sine aliquo onere, et omnis conditio ibi posita rejicitur, et quando licitum sit illam ponere, et possit ex aliqua causa legitima gravari, et ex qua, n. 1 cum aliis ibi, l. 11 per illum text. tit. 4 part. 6.—quam legitimam debeat habere in bonis sui patris, quando ipse ex Regis licentia in alium filium majoriam facere vult, et an legitima illis in proprietate relinqui debeat, et in qua quantitate, et quid si filii aliunde possint se alimentare, num. 1 dict. l. 11 tit. 4 p. 6.—an videatur gravatus in legitima sua, ex eo scilicet, quòd ejus pater fecit vulgarem substitutionem, dict. n. 1. in fin.—si substituat vulgariter, vel compendiosè, et à primo gradu sit præteritus, an videatur institutus rejecta conditione in qua facta fuit substitutio, n. 2 ibi.—Et an in residuo ultra legitimam possit filius conditionaliter institui, et qualiter istud accidere possit, ibi n. 4 et 5 ibi.—Et quando pater filiis suis pupillariter substituere poterit, et quando non, et quibus aliis, n. 2 et 3 l. 5 t. 5 part. 6.—Filius per contractum matrimonii non liberatur à patris potestate, et quid hodie, n. 4 dict. l. 5 tit. 5 part. 6.—an exeat à patris potestate, si contraxit matrimonium, nondum tamen recepit benedictiones nuptiales, et quid si adhuc remanserit in domo patris, ibid.—ad hoc ut pupillariter à patre substitui possit, quod tempus debeat esse in ejus potestate, ibi in n. 5.—si exeat à patris potestate per dignitatem, an possit pater sibi pupillariter substituere, dict. n. 5 in fin.—ad hoc ut à patre pupillariter substitui possit, quæ requirantur, n. 6 dict. l. 5 tit. 5 part. 6.—cui pater pupillariter substituit, si sit captus, an faciat deficere substitutionem, et in quibus aliis casibus, n. 5 cum aliis ibi, l. 10 tit. 5 part. 6.—cui pater pupillariter substituit, si alio se in arrogationem dederit, an expiret substitutio; et quid si arrogator decedat, vel si ex Papæ dispensatione Religionem fuerit ingressus talis pupillus, n. 6, 7 et 8 dict. l. 10.—si restituat quintam partem bonorum patris sui alicui de ejus voluntate, quam jure regni cui velit dare potest, an ex ea possit quartam Trebellianicam deducere, n. 23 l. 12 tit. 5 part. 6, et n. 9 l. 8 t. 11 p. 6.—à patre gravatus restituere, an possit deducere duas quartas, legitimam scilicet, et quartam Trebellianicam, ibidem.—perpetuò patris hæreditatem adire potest, et transmittere, etiamsi sit ignorans, in extraneo verò hærede secus, n. 7, 8, 9 et 10 l. 2, et n. 11 l. 20 tit. 6 p. 6.—Et filiorum appellatio in legali dispositione non refertur ad naturales filios, ibidem in n. 9.—Filius hæres patris, si non conficiat inventarium, an amittat legitimam sibi jure naturæ debitam, et an ipse etiam teneatur ultra vires hæreditatis, n. 3 l. 10 tit. 6, et n. 2 l. 7 tit. 11 part. 6.—si accepta pecunia fecerit pacem cum occisoribus patris, an per hoc hæreditatem adire videatur, n. 5 l. 11 t. 6 part. 6.—an videatur hæreditatem adire, si recipiat quod patri suo debebatur, licèt naturaliter tantum, dict. num. 5 in medio.—si post abstensionem

hæreditatis, vel antea, emit res hæreditarias, an præsumatur mala fide emisse, et in damnum creditorum fecisse; et an adivisse hæreditatem videatur, et illam fecisse fictam et simulatam abstensionem, et ex quibus illud ita esse perpendatur, n. 1 et 4 l. 12 ibidem.—Et an solummodo requiratur ad fraudis præsumptionem, quòd omnia bona emat, an verò requiratur aliud, scilicet quòd faciat per interpositam personam, dict. n. 4.—Filius an possit revocare immixtionem hæreditatis, quam involuntariè fecit, vel à lege facta fuit, ibidem in n. 6.—si patris sui contemplatione institutus fuit hæres ab aliquo, an hæreditatem adire possit, et quid si absens sit, vel furiosus filius, n. 5 et 6 l. 15 tit. 6 part. 6.—Et quid si hæreditas fuit adventitia, vel ei relicta, sui et non patris sui contemplatione, ibidem in n. 10 et 13.—Filius si infans sit, vel absens longa absentia, an pater nomine ipsius hæreditatem sibi relictam adire possit, ibi n. 11.—an possit hæreditatem adire, in qua ejus pater fuit hæres institutus, si ejus pater illam repudiaverit, ut filium excludat à successione, ibi n. 12.—si noluerit querelam inofficiosi testamenti intentare, an ejus pater ad illam admittatur, n. 13 dict. l. 15 tit. 6 part. 6.—infans si ab aliquo sit hæres institutus, an is hæreditatem adivit, et an illam transmittat ad heredes, et quid si patrem vel tutorem non habet, ibidem in n. 16 cum aliis ibi.—minor an possit hæreditatem adventitiam sibi relictam sine tutore vel judice adire, si pater illud facere recusaverit, ibi in n. 22.—Et quid si læsus fuit, an sine eo scilicet quòd ostendat in quo læsus fuit, competat sibi restitutio in integrum, ibi in n. 24.—Filius potest à matre præjudicari saltem in possessorio, n. 10 l. 17 tit. 6 part. 6.—si repudiaverit legitimam, an postea pœnitere possit, n. 1 l. 20 ibid.—sive suus, sive emancipatus, vel alius descendens, si renuntiaverit hæreditati, intra quantum tempus pœnitere possit, n. 4, 2 et 3 dict. l. 20.—Et quid in emancipato filio à patre præterito vel injustè exheredato, an ita testamentum rumpat, ac si esset in patris potestate, ibidem.—Et quid si talis filius qui renuntiavit hæreditati paternæ sit major 25 annorum, si tamen repudiat intra vigessimum annum, et sic intra quadriennium, an intra aliud triennium pœnitere possit, et repudiatam hæreditatem acceptare possit, ibidem in n. 4.—Et quid si filius habeat substitutum, vel aliquo modo res non sit in eodem statu, neque integra, et quando hoc ita esse dicetur, ibi n. 5.—Filius si repudiavit majoriam in qua institutus fuit, an possit pœnitere in damnum vocati ad eam, dict. n. 5 dict. l. 20 tit. 6 part. 6.—an excludatur à jure agendi ad supplementum, vel an à patre suo alimenta petat, si causam ingratitudinis commisit, n. 2 l. 4 t. 7 part. 6.—amittit omne privilegium filii, si contra patrem aliquam causam ingratitudinis committat, dict. n. 2 dict. l. 4.—ingratus si à patre occidatur, an teneatur pater lege Pompeja de parricidiis, ibidem.—Et quid in filio occidente patrem ingratum, an idem in eo quod in patre dicendum sit, ibidem.—Filius et pater sunt correlativa, et unum sine alio esse non potest, n. 1 l. 11 t. 7 part. 6.—ab aliquo institutus hæres, an eo tanquam ab indigno hæreditas tolli possit, eo quia necem defuncti

non vindicavit, quando occissor testatoris erat ejus pater, n. 8 l. 15 tit. 7 part. 6.—si occidit patrem suum, an hæreditas transeat in nepotem occisi, et quid in majoribus, n. 2 dict. l. 13.—qui non obtinet primum locum, an sit instituendus, vel exheredandus necessario, n. 4 l. 1 tit. 7, et n. 1 l. 1 tit. 8 part. 6.—an et quando possit testamentum patris querelare; de hoc vide in verbo QUERELA, et in verbo QUERELARI.—si simpliciter instituat in legitima, talis institutio dicitur universalis, et in omnibus bonis videtur institutus excepta quinta parte, n. 1 l. 5 tit. 8 part. 6.—an debeat habere suam legitimam titulo institutionis, et quid præsumatur in dubio, n. 2, 5 et 7 dict. l. 5.—an possit rumpere patris sui testamentum, quando in uno testamento dixit illum ex se et uxore sua natum, in secundo verò testamento dixit contrarium, et illum nominavit tamquam nutritum in domo, dict. n. 2 dict. l. 5 tit. 8 part. 6.—qui sine protestatione partem sibi relictam in testamento acceptavit, an postea possit testamentum dicere nullum, dict. n. 4, 5 et 6 ibi.—qui minus legitima habuit, an agat ad supplementum, etiam quando testator illi prohibuit ne amplius peteret, ibi n. 9.—Et quid si taliter sibi relictum acceptavit, ibidem.—Filius quando non possit testamentum querelare, sed agere ad supplementum, dict. n. 9 dict. l. 5, et vide in verbo SUPPLEMENTUM.—Et an agat ad supplementum contra heredes, vel legatarios, ibid. in n. 10 per text. ibi.—Filius agnoscens aliquo modo testamentum defuncti, an postea possit illum rumpere per querelam, gloss. l. 6 tit. 8 part. 6.—an debeat habere suam legitimam, quando institutus in totum, testamentum patris fuit ruptum, n. 2 cum aliis ibi, l. 7 ibi.—qui patris testamentum rumpit, an debeat habere legata sibi in eo testamento relicta, n. 8 in principio, dict. l. 7 tit. 8 part. 6.—an possit acceptare legatum, sive melorationem, et repudiare patris hæreditatem, et quando, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—si instituat à patre in re certa aliena, an possit tunc dicere nullum testamentum, n. 7 l. 20 tit. 9 part. 6.—an teneatur domum sui patris dare, quando pater illam legavit alicui, si solam habeat, n. 15 per text. ibi, l. 23 tit. 9 part. 6.—per patrem electus ad majoriam, an possit etiam ipse eligere inter suos filios, si pater hanc sibi dedit potestatem, num. 5 quæst. 9 l. 32 tit. 9 part. 6.—Et an tunc ad majoriam eligi possit filius, qui est inimicus Regis, ibidem.—Filius an possit gravari in sua legitima, quando in facultate regia data patri ad faciendam majoriam, nihil dictum fuit, ibidem in quæst. 11.—Et an filiorum appellatione comprehendantur nepotes, quando agitur de alterius præjudicio, n. 5 quæst. 15 dict. l. 32 tit. 9 part. 6.—Et an stantibus filiis majoria possit in nepotem fieri, quando in licentia de filiis tantum fuit facta mentio, in dict. quæst. 15.—Filius si in facultate Principis ad faciendam majoriam data fuit expressè nominatus, an si decedat in vita testatoris, possit talis majoria in alium filium fieri vigore talis facultatis, et quando, dict. n. 5 quæst. 18 l. 32 tit. 9 part. 6.—Et quid si nascatur alius filius, quem pater illo eodemque nomine vocavit, an in eum vigore talis facultatis majoria fieri possit, ibid. in quæst. 19.—Filius incapax an ad

majoriam admittatur, quando ejus pater ex Regis facultate liberè, et prout ipse voluisset, majoriam facere poterat, ibi, quæst. 20.—si sit hæres patris, et ejus voluntatem non adimpleverit, qualiter puniatur, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—Et an propter talem negligentiam in legatis piis filius perdat suam legitimam, ibi.—Filius hæres patris, an et quando duas quartas detrahere possit, et an hoc per patrem impediri possit, n. 3 l. 1 tit. 11 part. 6.—Et quid si bona majoriæ, quæ per Regem confiscata fuerunt propter alicujus delictum, ipse Rex illa filio delinquentis donet, quo jure, et titulo filius ex tunc illa possideat, et an ut nova majoria, vel ut antiqua, n. 4 post princip. l. 6 t. 11 part. 6.—Et quid si post condemnationem Princeps remittat postea delictum, et restituat delinquentem, an ipse recuperavit bona majoriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum; et quid si talia bona jam in sequentem vacatum fecerunt transitum, ibidem quæst. 2.—Filius gravatus hæreditatem restituere, si ex ea fructus percepit, an illos in suam legitimam computare teneantur, et quando, n. 8 l. 8 per text. ibi, tit. 11 p. 6.—sive sit in potestate patris, sive non, æqualiter isti patris succedunt, n. 1, 2 et 3 tit. 13 part. 6.—an præferatur filiæ in successione majoratum, et an filiorum appellatione veniat ibidem filia, n. 2 quæst. 1 l. 3 t. 13 part. 6.—an et quando, et qualiter, et pro qua parte patrem suum repræsentet, ut avo succedat simul cum patruis, n. 4, 7 et 9 l. 5 tit. 13 part. 6.—Et an ista repræsentatio locum habeat in omnibus descendentibus, vel non extendatur ultra pronepotem, n. 7 dict. l. 13.—Filius si habeat majoriam, et decedat, an ejus pater ad eam admittatur, vel non, n. 1 l. 4 tit. 13 part. 6.—si sine testamento decesserit non relictis filiis, an ejus pater, et mater ei succedant, et quando, et pro qua parte, et quid si fratres habeat, et quid hodie jure regni, gloss. l. 4 ibi per illum text.—Filiis fratrum qualiter inter se succedant patruis decedentibus sine testamento, num. 3 l. 5 tit. 13 part. 6.—respectu testatoris omnes sunt æquales, licèt procreentur ex diversis nuptiis, n. 4 dict. l. 5 tit. 13 part. 6.—Filius et pater sunt una, eademque persona, n. 6 l. 7 tit. 13 part. 6.—præsumitur dives, si illud sit ejus pater, ibidem.—Filius excludat matrem suam inopem, ut in bonis sui patris non habeat quartam, et quando, n. 9 l. 7 per illum text.—Filius si minus legitima patri relinquerit, an ipsa ejus testamentum querelare possit; et qualis ista legitima esse debeat, n. 3 l. 11 tit. 13 part. 6.—natus ex damnato coitu quis dicatur, et quando iste matri suæ succedat, vel non, et qualiter; et plura de hoc vide per num. 3 dict. l. 11.—adulterinus, an succedat matri suæ, dict. n. 5 quæst. 1 et 2 dict. l. 11 t. 13 part. 6.—si instituat in legitima, an possit intentare remedium, et beneficium Divi Adriani, n. 1 in principio, l. 2 tit. 14 part. 6.—Et quando filio detur bonorum possessio Carboniana, vel non; vide de hoc in verbo CARBONIANA BONORUM POSSESSIO.—Et an si probetur non filius, teneatur alimenta, quæ percepit, restituere, n. 19 l. 2 tit. 14 part. 6.—Filius, an et quando ea quæ à patre habuit, vel aliter, cum fratribus suis communicare teneatur, et